17-24-IX-1969

agenda săptămînii

CALM, ÎNCREDERE, FORȚE UNITE

Au trecut mai bine de patru luni de la memorabila nocturnă de la Lausanne.

Timpul s-a scurs pe nesimțite și — dacă ne gîndim că doar etapa de campionat de săptămîna aceasta se mai joacă pînă la meciul cu Portugalia — putem spune că am intrat efectiv în atmosfera marelui meci al sezonului (și poate al carierei noastre internaționale din anii de după război), cel care ne poate aduce, în fine, într-un turneu final al campionatului mondial.

Selecționerii nu și-au pierdut vremea, n-avem deocamdată ce să le reproșăm. În tot acest timp, echipa națională a fost permanent în preocuparea lor directă sau, într-un sens mai larg, a federației. Jucătorii au fost urmăriți cu grijă, contactele lor cu cluburile de bază au fost mai strînse, meciul cu Iugoslavia a constituit o bună verificare, lotul de 18 alcătuit și anunțat pentru jocul de azi cu Zeleznicіar Sarajevo întrunește sufragiile unanime.

Ni se pare chiar că ar fi inoperant și deci inutil să mai discutăm acum despre componența lotului, menținut la „osatura" celui care în ultima vreme a reușit rezultate bune. În campionat, unii dintre componenții lotului n-au avut — e drept — comportări strălucite (Deleanu a trecut printr-o firească „criză de adaptare" în noua sa echipă, Dan a avut oscilații — ca și Domide sau Dembrovschi — Dumitrache și Lucescu au fost mareați de accidentări, Tufan și-a regăsit cu oarecare întîrziere forma); în schimb alții (Sătmăreanu, Ghiță, Dinu, Radu Nunweiller) au jucat constant bine.

Desigur, forma în campionat este un criteriu de selecție important, dar el nu poate fi absolutizat și credem că selecționerii n-au greșit ținînd seama nu numai de acest criteriu ci și de considerente ca valoarea generală a jucătorului, experiența sa și, mai ales, sudura (ca joc și sufletească), realizată în ultimul an între cei 10—12 jucători care constituie nucleul lotului reprezentativ. Ni se pare de asemenea pozitivă poziția selecționerilor și a F.R.F. care, în afară că i-au dat lui Ghiță posibilitatea de a-și confirma aspirațiile (și băcăuanul a devenit un om de bază al lotului!), au validat prin fapte principiul „porților deschise", repunîndu-l în drepturi pe Dobrin, îndreptățit component al lotului prin valoarea sa și comportarea din această toamnă, și acordîndu-i din nou încrederea lui Kallo, unul din artizanii victoriei cu 2—0 de la București asupra Elveției.

Rămîne să sperăm că etapa de duminică nu va crea noi indisponibilități și că, după aceea, odată intrați în pregătirea concretă a meciului, toate acțiunile lotului pînă la 12 octombrie, munca de pregătire a sa, se vor desfășura în acel climat de calm, de încredere și seriozitate, atît de necesare totdeauna, dar mai ales acum.

Poate că pentru următorul meci, cel cu Grecia, de la 16 noiembrie, li s-ar putea face selecționerilor sugestii interesante, poate că pînă atunci campionatul va impune atenției acestora și alți jucători. Deocamdată însă, nu ni se pare oportun să se mai opereze schimbări în lot pentru meciul de peste două săptămîni.

Să-i lăsăm pe cei care au sarcina, de mare răspundere, a alcătuirii „11"-lui pentru 12 octombrie, să cîntărească lucrurile în liniște și cu maximă chibzuință, acordîndu-le încrederea noastră, și să sperăm că vor găsi cele mai bune soluții.

Pentru 12 octombrie, fotbalul românesc are nevoie nu numai de o bună echipă, ci și de calm și încredere, de forțe unite.

R. U.

REVIZUIREA LOTULUI REPUBLICAN DE ARBITRI

Noua formație a colegiului central de arbitri (George N. Gherghe, președinte, C. Bărbulescu, Vl. Grosu, G. Ioniță și I. Berdilă membri) a pornit la drum avînd pe agendă, ca prime obiective:

1. Revizuirea lotului republican de arbitri, *acțiune menită să selecteze corpul „cavalerilor fluierului" urmînd criteriile clasice (vîrstă, pregătire etc.), pentru a i se asigura nivelul calitativ necesar.*

2. Informarea arbitrilor asupra ultimelor modificări și interpretări *survenite în regulamentul de joc internațional, ca și în precizările F.I.F.A.*

3. Reorganizarea colegiului central *pe colective de muncă.*

4. Întărirea colegiilor județene *de arbitri*

Subliniem preocuparea — binevenită — a colegiului pentru constituirea unui lot cît mai select de arbitri, care să corespundă nevoilor actuale ale fotbalului nostru, ale competițiilor. Sugerăm colegiului și o restrîngere a acestui corp republican de arbitri, făcută cu toată obiectivitatea.

O asemenea acțiune ar constitui un mijloc de asigurare a calității arbitrajelor, a aplicării și interpretării unitare a regulilor de joc. Citățm exemplul federației italiene, care în vederea conducerii tuturor jocurilor din Divizia A, B și C a alcătuit un lot inferior numericește celui de la noi (97 de arbitri dintre cei mai valoroși) pentru un număr de meciuri și mai mare decît prevede campionatul nostru divizionar. Pentru toți, tineri sau mai vîrstnici, criteriul a fost același: valoarea. O astfel de restrîngere se impune și la noi.

EXIGENȚĂ FĂRĂ... VARIAȚIUNI

Citim, cu o regularitate, cu o promptitudine care se cere de la început subliniată, sancțiunile pe care — în fiecare săptămînă — Comisia de competiții și disciplină a **F.R.F.** le aplică faptelor incorecte, nesportive, în afara regulamentului și a legilor nescrise ale eticii sportive, înregistrate în etapa precedentă.

Numărul sancțiunilor a crescut, nu pentru că ele ar fi mai numeroase ca în trecut, ci pentru că forul nostru de specialitate se arată mai puțin indulgent și intervine în TOATE cazurile sesizate. A crescut și simțul răspunderii delegaților federali și speranța noastră este că obiectivitatea și rapiditatea cu care sînt semnalate acum „cazurile nevralgice" din Divizia A și B se vor extinde și la Divizia C, ca și la campionatele județene și orășenești unde — din păcate — multe atitudini și fapte reprobabile rămîn fără epilog pe listele de sancționări ale organelor însărcinate cu supravegherea corectei desfășurări a acestor categorii de partide.

Remarcăm munca operativă a Comisiei de competiții și disciplină a F.R.F., dar și grija cu care Biroul federal îi ocrotește această muncă, validîndu-i hotărîrile, întărindu-i prestigiul și manifestînd, prin intransigența cu care rezistă la încă utilizatele „intervenții", hotărîrea de a curma dăunătoarea stare de lucruri din trecutele campionate. Nu putem garanta că fiecare decizie a comisiei de resort este, pînă la precizia miligramică, justă și ar fi și greu să se înregistreze asemenea performanțe. Sigur este că sancțiunile date au o apreciabilă utilitate pentru că au dispărut și acele dăunătoare EXCEPȚII privind cluburi și jucători adeseori ocoliți de pedepse.

Ne exprimăm convingerea că cei care au făcut cunoștință... cu noua stare de lucruri de la F.R.F., înțeleg rolul educativ al sancțiunilor, că vor demonstra, prin atitudinea lor, că abaterile disciplinare au reprezentat un accident; observație valabilă atît pentru sancționații individuali (jucători, antrenori, conducători etc.), cît și pentru cei colectivi (spectatorii terenurilor suspendate). Mai credem că membrii comisiei de resort din F.R.F. nu vor epuiza prea repede rezervele de exigență și promptitudine și vor aplica aceleași unități de măsură și în finalurile de campionat, cînd argumentele de ordin sentimental, izvorînd mai ales din ...lectura clasamentului, fac ca deciziile să fie mult mai blînde decît în perioadele de început de sezon.

Ef. I.

CUM PREGĂTIM MECIURILE DIN CUPELE EUROPENE?

Nu intenționăm ca în nota de față să mai revenim asupra aspectelor legate „stricto-senso" de problemele de joc ale celor patru întîlniri disputate de echipele noastre în cupele europene. Una singură am vrea însă să o punem în discuție, aceea a modului cum cluburile și federația de specialitate se îngrijesc de latura organizatorică a acestor partide. Este arhicunoscut faptul că atunci cînd o echipă sau alta sînt angajate într-o competiție oficială internațională, cei în drept au datoria să se îngrijească din timp de cunoașterea cît de cît a adversarului pe care urmează să-l întîlnească. E în joc nu numai onoarea clubului în cauză, dar și a fotbalului nostru. Lăsînd la o parte pe Dinamo Bacău, care avea în față un adversar căruia îi cunoștea valoarea modestă, să vedem ce au întreprins concret celelalte cluburi pe linia cunoașterii adversarului direct.

Numai clubul Steaua și-a luat toate măsurile de rigoare începînd cu trimiterea unui observator la Glasgow care a urmărit în două etape de campionat formația Rangers și terminînd cu toate amănuntele unei deplasări ireproșabile, exemplare, care să nu afecteze potențialul echipei. Trimisul nostru special la această partidă, care a participat la ședința de pregătire a meciului, s-a edificat pe deplin, în timpul jocului, asupra valoroaselor indicații date jucătorilor bucureșteni. Că Steaua în final a pierdut cu 2—0, aceasta este cu totul o altă chestiune.

Cu U.T.A. și Rapid, lucrurile au stat cu totul altfel. Arădenii au întîlnit un adversar despre care nu știau nimic, sau aproape nimic. Ne amintim că, cu cîteva zile înaintea meciului cu Rapid, antrenorul Nicolae Dumitrescu venise cu avionul direct de la Arad la București pentru a-și ridica biletele de avion cu care urma să plece la Varșovia. Dar pentru că cineva a uitat să întocmească din timp formalitățile necesare, antrenorul a făcut cale întoarsă cu avionul la Arad. Bani cheltuiți în zadar, timp pierdut și, în plus, crearea unei atmosfere de teamă înaintea partidei cu Legia. Cum vor juca polonezii, ce formație va utiliza Legia, care este ideea de joc a echipei, care sînt jucătorii cărora să li se aplice un marcaj strict, iată atîtea și atîtea întrebări la care cu greu s-ar fi putut da un răspuns aproape de adevăr. În schimb, antrenorul secund al Legiei era prezent de o săptămînă la Arad, participase discret la antrenamentele U.T.A.-ei și la meciul disputat de aceasta cu Rapid,

Nici rapidiștii n-au stat mai bine înaintea meciului cu Vitoria. În săptămîna premergătoare partidei nu se știa încă dacă va pleca cineva acolo. Conducerea clubului susține că a cerut din timp federației acest lucru Federația, la rîndul ei, motivează că nici vorbă n-a fost de o cerere oficială în acest sens. Abia în ultimul moment s-a hotărît, în grabă, ca antrenorul Emerich Vogl să plece la Setubal, în condiții destul de vitrege. Lucrurile nu se opresc însă aici. Sosind la Setubal, Rapid a aflat că din cauza lipsei de „nocturnă", meciul se va disputa pe terenul lui Sportina din Lisabona. În mod firesc, feroviarii nu trebuiau să accepte cazarea la Setubal (localitate situată la peste 40 de kilometri de locul de disputare a întîlnirii) pentru a evita tramvaiările cu autocarul la antrenamentele de acomodare. Dacă echipa s-ar fi aflat la Lisabona, jucătorii ar fi avut în plus posibilitatea să urmărească și meciul Benfică în C.C.E., ar fi intrat, cum spunem noi, în atmosfera fotbalului portughez. Și poate că nici n-ar mai fi fost atît de speriată de adversar...

Nu vrem să scuzăm, prin rîndurile de față, comportarea echipelor U.T.A. și Rapid, dar nici nu putem trece cu vederea peste astfel de deficiențe care, într-un fel, cîntăresc destul de greu în balanța șanselor. Dacă s-a hotărît înscrierea acestor echipe în competițiile europene ale anului 1969, atunci cluburile și federația de specialitate au datoria de a crea absolut toate condițiile necesare pentru ca ele să cunoască din timp capacitatea și forța de joc a adversarelor.

S. T.

Carnet

IMPOLITEȚEA MUSAFIRILOR

de DAN OLTEANU

Unul din antrenorii noștri mai vîrstnici, iscusit povestitor și bun de șagă (nu-i vorba de Cibi Braun), de fel dintr-un oraș de pe malul Dunării, lămurește pe oricine, cu o snoavă, că nu-i tot una un meci jucat acasă, cu altul în deplasare. Cică, în acel oraș, de lîngă Ostrovul plin cu afuzalie și vin auriu, un cizmar pocit și bondoc avea o nevastă tînără și tare chipeșă. Tot în orașul dunărean, o cruce de voinic, cît un urias și frumos ca în poveste, era temut de tot orașul, căci avea în el sămînță de scandal. Într-o bună zi voinicul a început să facă ochi dulci nevestei cizmarului. Și iată că pe cînd cizmarul era plecat la pescuit și voinicul se afla în grădina acestuia, la o dulceață, apare în zare cizmarul, cît un prichindel, înapoindu-se acasă. Cît ai clipi din ochi, voinicul a și sărit gardul, luînd-o la sănătoasa! **Ei vezi,** zice antrenorul, **acasă și cel slab devine tare.**

Chiar dacă n-o fi adevărată, snoava ilustrează într-un mod hazliu o situație în care o echipă puternică acasă, pășește cu teamă pe teren străin, în fața unei echipe mai slabe. Într-un fel, se simte o echipă pe terenul ei cunoscut de antrenament, într-o ambianță ce-i dă aripi și **altfel** pe stadionul advers, unde totul este împotriva ei.

Firește, valoarea, soliditatea, fermitatea unei echipe, ar trebui să anihileze dezavantajul terenului advers, fiindcă, la urma urmei, pe orice teren de fotbal nu sînt decît 22 de jucători și trei arbitri care se supun acelorași regulamente și, prin urmare, echipa mai valoroasă **ar trebui** să-și apropie beneficii corespunzătoare și în meciurile în deplasare. De aceea, de mai mulți ani s-a spus că **valoarea unei echipe** trebuie în primul rînd considerată prin **randamentul obținut în deplasare.** De altfel, punctajul realizat în deplasare este întotdeauna **hotărîtor** pentru cîștigarea titlului de echipă campioană.

De-a lungul campionatelor noastre, realizările în deplasare au fost slabe și cu mari fluctuații. De obicei, gazdele, necruțătoare pe teren propriu, se dovedeau foarte politicoase în deplasare și numai surprizele înfrîngeau regula invincibilității pe teren propriu. Normal, echipa națională îmbrăca și ea aceeași haină. Ani de zile echipa noastră reprezentativă a avut succese pe stadionul „23 August" și a capotat, aproape cu regularitate, pe terenurile de peste hotare.

De cîtva timp, situația este în curs de schimbare. Ce o determinat această îmbunătățire care dă certificat de maturitate și oferă spectaculozitate unui campionat? Un prim argument ar fi **sporirea eforturilor antrenorilor** în această direcție, **îmbunătățirea instruirii echipelor, dezvoltarea personalității unora dintre jucătorii noștri fruntași** și stimularea altora pe această cale.

Pe de altă parte, nu este exclus ca rezultatele pozitive obținute de echipa României în acest an să fi influențat favorabil mentalitatea echipelor noastre.

Etapa a 6-a din campionat și, în general, acest început de nou campionat, relevă, etapă de etapă, impolitețea oaspeților. Două victorii și două meciuri egale în ultima etapă, **zece victorii și șapte rezultate de egalitate cu 43 de goluri înscrise** în primele șase etape de campionat. Vreți o paralelă cu campionatul trecut? Iată! În toamna anului 1968, în cea de-a 51-a ediție a diviziei naționale, echipele în deplasare cîștigaseră după șase etape **doar două meciuri și remizaseră de opt ori.**

Apărarea supranumerică, atunci cînd este necesară și folosită bine tactic, însoțită de contraatacuri rapide, sigure, eficace, devine o armă prețioasă în deplasare, o bază pentru succese. Recent, unele echipe au învățat bine această lecție considerată pînă nu de mult, în mod eronat, **antijoc.** Oaspeți, fiți, din acest punct de vedere, cît mai nepoliticoși în campionat.